

Gümüşlük Akademisi Sanat, Kültür, Ekoloji ve Bilimsel Araştırma Merkezi Vakfı

Dünyada bir yerde, doğanın karmaşası ve uyumu içinde, kendi doğamıza erişme umuduyla, yalnızca doğanın buyruklarına uyarak; yapay olandan bağımsız, doğal olana bağımlı yaşamayı seçtik.

Gücümüz yettiğince çalışarak ve üreterek, yaratıcı düşünce ile kol gücünün, şiir ile bahçivanlığın ortaklığında, uyum içinde hep birlikte ve aynı zamanda yalnız yaşayabileceğimiz bir ütopyanın gerçek olduğunu gördük.

Paradan ve tüm değerli metallere uzak, mülkiyet fikrinden azade bir gemide olduğumuzu; hem burada hem uzakta, hem tek bir adreste hem haritanın her köşesinde olabileceğimizi, sorgusuz sualsiz, vizesiz pasaportsuz bir dünyanın gezginleri olduğumuzu kavradık.

Sessizlik ve karanlık dilini, kaos ve ışık diline çevirebileceğimize, gündüz ve gecenin, ay ile güneşin rehberliğinde, doğanın seslerine kulak vererek zamansız bir dostluk diline ulaşabileceğimize, bu dilin sözcüklerini tek tek oluşturabileceğimize ve bu yeni sözcüklerle varolan düzene bir alternatif sunabileceğimize inandık.

Yıkıcı savaş çağında umutlu ve olumlu düşüncenin en sağlam, en tükenmez cephane olduğu inancıyla; düzenle ve düzeni temsil eden hiçbir elçiyle el sıkışmadan, postmodern teorilerin ve çağın işbilir dalkavuklarının uzağında kendi özgün sesimize ancak üretmek ve ortak alanlar açarak ulaşabileceğimize; her çağda ve her zaman savaşta azalmaktansa, dostlukta ve aşkla çoğalmak gerektiği fikrine bağlandık.

Varolan tüm düzenlerin uzağında, kendinden geçerek paylaşımcı çözümler üretip sesini duyuranlara yakın, muhalefetleriyle maddi kazanç peşinde koşarak kendi bencil iktidarlarını oluşturup besleyenlere uzak, inançla kurulmuş yeni yaşam modellerinin, yaban sesin, ilkel içgüdülerin, çağa tezat tüm akımların ve ilkeli, dürüst, saf, yaratıcı, cehaletinde bilge düşüncenin dostu olduk.

Her tondaki farklı sesin, inançla konuşan herkesin anlama çabasıyla buluştuğu, birbirine kulak verdiği, tartıştığı, her türden düşüncenin sınırsızca ifade edildiği, söylenen her sözün fiziksel ve ruhsal hiçbir ayırım gözetilmeden hoşgörülle ve özenle dinlendiği bir sofrada doğanın sunduğu bereketi paylaştık.

İnsanı her canlının üstünde gören düşünce sistemlerine karşı durarak, doğadaki her canlıya ayrı ayrı, tek tek kulak vererek yaşamamız gerektiğini; çoksesliliğin sadece insan ve insan becerisiyle oluşmadığını, dünyanın ötesinde bir yerlerde başlayıp zaman ve uzamın ötesinde, bugüne dek bize öğretilen tüm ölçülerin ve nüfuz edebileceğimize inandırıldığımız tüm bilgilerin uzağında kendi kimyasıyla varolan ve ulaşılmayı bekleyen adı henüz konmamış yepyeni bir düşüncenin var olduğunu anladık.

Hayatın ölümle sınırlı olmadığı bilinciyle, bugünden yarına oluşturulmuş tüm bencil varoluş öğretilerinin, kitaplardan ezberletilmiş tüm inanç sistemlerinin, politik ve dinsel tüm çıkar gruplarının tanınmadığı yepyeni bir dünyanın ancak doğanın sözünü kendi sözüme yansıtarak, soyun sürdürülmesi inancıyla kök salarak değil, köklerin kopartılıp atılabileceği, ancak ruhun kalıcı olduğu bilinciyle kurulabileceği fikrinde birleştik.

Tek kişi olmadık hiçbir zaman; aynı zamanda titrek ve korkusuz, yalnız ve kalabalık, çaresiz ve umutlu, yıkıcı ve yaratıcı, kırılğan ve sağlam, cahil ve bilge, yoksul ve zengin olabilen bizler ne bir grubun üyesi, ne bir toprağın, nesnenin, yapının sahibiyiz, ne bir yerden geldik buraya, ne de bir yere ulaşma telaşındayız; görülemez, dile getirilemez ruhun aktarılabilceği yolundaki

inançla tepelerden aşağılara bomba yerine mektup atanların saflığıyla hâlâ ve inatla düşünmeye devam ediyoruz sadece.

- [Neredeyiz](#)
- [Vakıf](#)
- [Anafikir](#)
- [Çalışmalar](#)
- [Sanat Evi](#)
- [Edebiyat Evi](#)
- [Amfityatro](#)
- [Vakıf Lokali](#)
- [Konaklama](#)
- [Basın](#)